

341.232

ИСТАРСТВО ИНОСТРАНИХ ПОСЛОВА

ЗАКОН

О

КОНВЕНЦИЈИ ИЗМЕЂУ КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

И

КРАЉЕВИНЕ БУГАРСКЕ

О ЛИКВИДАЦИЈИ ДВОВЛАСНИХ ИМАЊА

ЗАКЉУЧЕНОЈ У СОФИЈИ, 14 ФЕБРУАРА 1930 ГОДИНЕ.

БЕОГРАД

ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

1930.

13.594

МИ
АЛЕКСАНДАР I

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ И ВОЉИ НАРОДНОЈ
КРАЉ ЈУГОСЛАВИЈЕ

На предлог Нашег Министра унутрашњих послова — Претседника Министарског савета, Заступника Нашег Министра иностраних послова — Нашег Министра без портфеља, Нашег Министра правде и Нашег Министра финансија, прописујемо и проглашујемо

ЗАКОН

О

КОНВЕНЦИЈИ ИЗМЕЂУ КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ
И КРАЉЕВИНЕ БУГАРСКЕ О ЛИКВИДАЦИЈИ ДВО-
ВЛАСНИХ ИМАЊА,

ЗАКЉУЧЕНОЈ У СОФИЈИ, 14 ФЕБРУАРА 1930 ГОДИНЕ,

који гласи:

§ 1.

Одобрава се и добија законску силу Конвенција између Краљевине Југославије и Краљевине Бугарске о ликвидацији двовласних имања, закључена у Софији 14 фебруара 1930 године, чији оригинал, гласи:

КОНВЕНЦИЈА

ИЗМЕЂУ КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И КРАЉЕВИНЕ БУГАРСКЕ О ЛИКВИДАЦИЈИ ДВОВЛАСНИХ ИМАЊА.

Краљевина Југославија и Краљевина Бугарска, желећи да своје пограничном становништву пружи могућност несметаног и повољнијег развита свога газдинства и створе му услове за безбедан и миран живот, те на тај начин допринесу одржавању добрих суседских и пријатељских односа између двеју држава, одлучиле су да у том циљу закључе Конвенцију, па су за то назвали за своје пуномоћнике :

ЊЕГОВО ВЕЛИЧАНСТВО КРАЉ ЈУГОСЛАВИЈЕ :

Господина *Нешића Љубомира*, Изванредног Посланика и Опумоћеног Министра у Софији, и

Господина *Јанковића Мирослава*, Доктора Права, Директора Консуларно-Трговинског Одељења Министарства Иностраних Послова;

ЊЕГОВО ВЕЛИЧАНСТВО КРАЉ БУГАРСКЕ :

Господина *Бурова Д. Ашанаса*, Министра Иностраних Послова и Вера, и
Господина *Разсуканова Јосифа*, Помоћника Министра Унутрашњих Послова и Народног Здравља, —

који су, после измене својих пуномоћија, за која се утврдило да су пуноважна, донели сагласно следеће одредбе :

Члан први.

Обе уговарајуће државе сагласиле су се, да се приступи ликвидацији двовласних имања, водећи рачуна да иста не буде на штету двовласника и да не проузрокује њихово исељавање.

І. Двовласници и двовласна имања.

Члан 2.

Двовласницима се сматрају они погранични становници двеју држава, који су стално настањени у царинској зони од 10 километара с једне или с друге стране државне границе тако, да су им, приликом њеног повлачења, куће остале с једне стране, а њихова имања (њиве, баште, воћњаци, виногради,

ливаде, пашњаци, браници, шуме), у целини или делом, остала с друге стране границе у опсегу поменуте зоне.

Члан 3.

Имања двовласника, означена у члану 2., називају се двовласним имањима.

Члан 4.

Имања двовласника, побројана у члану 2., сматраће се као двовласна имања само дотле, док их држе у непрекидној својини и док их сами обрађују њихови сопственици из времена одређивања границе или њихови потомци и крвни сродници у опште као наследници, било по законом реду наслеђа, било по тестаменту, било актом између лица, која имају право на законито наслеђе од сопственика.

Члан 5.

Имања, која су после повлачења границе купљена или пак на други начин прибављена, изузев начина предвиђених у члану 4. као и имања издата под закуп било двовласницима, било другим лицима од стране двовласника, неће се сматрати као двовласна имања, нити ће се њихови сопственици и закупци сматрати као двовласници.

II. Начин ликвидације.

A. — Добровољна ликвидација.

Члан 6.

Добровољна ликвидација вршиће се:

а) добровољном разменом двовласних имања непосредним споразумом између самих двовласника обеју држава, а по упуствима изданим од респективних Влада;

б) купо-продајом двовласних имања закљученом искључиво између самих двовласника обеју држава под условом, да за тако добивени новац купе друго имање у близини на сопственој територији. (Види прилог бр. 1.)

B. — Ликвидација посредством комисија.

Члан 7.

Нарочито одређене комисије, предвиђене у III. делу ове Конвенције, вршиће ликвидацију двовласних имања на следеће начине:

а) разменом двовласних имања. Приликом ликвидирања овим начином комисије ће водити строго рачуна, да се двовласницима додели за уступљену земљу, у колико је то могуће, земља исте врсте и исте вредности и што је могуће ближе његовом сталном месту боравка;

б) заменом двовласних имања са државним. Ово ће се вршити у оним општинама, где не буде било довољно двовласних имања за размену;

в) заменом двовласних имања из једне општине са двовласним имањима из суседних општина. Ово ће се вршити у случају да у тој општини нема било двовласних било државних имања:

г) заменом једне врсте двовласних имања за другу врсту двовласног имања исте вредности (по жељи двовласника), и то било двовласног било државног.

Члан 8.

Вредност државних имања која су дата у замену за двовласна имања (види члан 7. тачке б. и г.), биће исплаћена од друге државе на бази дневних цена у моменту ликвидације и по процени извршеној од односне мешовите реонске комисије.

III. Комисије.

А. — Мешовите реонске комисије.

Члан 9.

За извршење ликвидације двовласних имања на самом терену свака од двеју Влада назначиће у року од месец дана, рачунајући од дана ступања на снагу ове Конвенције, посебне реонске комисије.

Члан 10.

Реонске комисије биће образоване за следеће реоне:

а) *Тимочки*, који ће са југословенске стране обухватити срезове неготински, крајински, зајечарски, тимочки и заглавски; са бугарске: видински, кулски, белограцки и берковски;

б) *Царибродски*, са срезовима: нишавским, и царибродским на југословенској и годечким на бугарској страни;

в) *Трнски*, са срезовима: лужничким, власотиначким и босиљградским на југословенској и трнским на бугарској страни;

г) *Кривопаланачки* са срезовима: кривопаланачким и царевоселским на југословенској и ђустендилским на бугарској страни;

д) *Беласички* са срезовима: малешким, и струмичким на југословенској и горњо-цумајским и петричким на бугарској страни.

Члан 11.

Посебне реонске комисије истог реона из обе државе сачињаваће једну мешовиту реонску комисију за ликвидацију двовласних имања на подручју свога реона. Ова мешовита реонска комисија носиће назив свога реона.

Члан 12.

За ликвидацију двовласних имања, која спадају у различите реоне у двама државама, мешовита реонска комисија биће састављена од посебних комисија оних реона у којима се налазе та имања.

Члан 13.

Састав сваке посебне реонске комисије биће следећи:

а) председник комисије биће један од судија најближег првостепеног (односно окружног) суда;

б) чланови;

1.— начелник оног среза у коме комисија буде радила;

2.— један агроном, односно пољопривредни референт, из дотичног среза;

3.— један порезник, такође из дотичног среза.

в) Секретар комисије биће један писар или приправник првостепеног суда (односно чиновник или судски кандидат окружног суда).

Члан 14.

Приликом назначења посебних реонских комисија, обе Владе одредиће како председницима тако и члановима и секретарима, нарочите заменике, који ће у случају спречености или болести замењивати у раду председнике односно одговарајуће чланове и секретаре комисија.

Члан 15.

Као консултативна лица у комисију се морају позивати и председници општина и кметови оних села, на чијем земљишту мешовите реонске комисије буду радиле.

По потреби, могу, ради консултовања, комисије позивати и следећа лица: управнике царинарница, официре граничне трупе, као и сва друга лица, која им могу корисно послужити.

Члан 16.

Мешовите реонске комисије радиће као теренске комисије и доносиће своје одлуке у првом степену.

Б — Централна Мешовита Комисија.

Члан 17.

За разматрање и решавање спорних питања појављених у мешовитим реонским комисијама, обе владе назначиће једну *Централну Мешовиту Комисију* за ликвидирање двовласних имања.

Ова комисија разматраће и решаваће и све евентуалне жалбе двовласника на одлуке мешовитих реонских комисија.

Члан 18.

Решења Централне Мешовите Комисије су извршна и противу истих нема места жалби.

Члан 19.

Централну мешовиту комисију сачињаваће делегације двеју држава, које ће бити састављене од по једног председника и три члана. Дужности секретара у Централној мешовитој комисији вршиће најмлађи чланови обеју делегација.

Члан 20.

За разматрање рада мешовитих реонских комисија и евентуалних жалби (види члан 17.) Централна мешовита комисија састаће се у првој половини месеца јула и другој половини месеца септембра, а у оном месту, где се укаже потреба за њеним радом.

IV. Поступак.

Члан 21.

За време зиме — од почетка месеца новембра до краја априла — комисије обеју држава радиће подвојено. Од почетка месеца маја, посебне реонске комисије обеју држава конституисаће се у мешовите реонске комисије, које ће радити на терену до краја месеца октобра.

A — Рад посебних реонских комисија.

Члан 22.

За време подвојеног рада комисије ће, свака за свој реон, прикупити потребне податке како за своје двовласнике и њихова двовласна имања, тако и за двовласнике суседне државе и њихова двовласна имања.

У том циљу сви двовласници поднеће својим општинским властима у три равногласна примерка декларације о својим имањима с оне стране границе. Те декларације (види прилог број 2) штампаће обе државе (на црвеној хартији за Југославију, а на белој за Бугарску) и доставиће их општинама ради раздавања двовласницима, у року од једног месеца од дана ступања на снагу ове Конвенције. Предавање попуњених декларација од стране двовласника мора се извршити најдаље за 15 дана по пријему образаца у општинама.

Члан 23.

Кад општинске власти прикупе ове декларације, оне ће сва три примерка истих доставити оним општинама суседне државе, у чијем се атару налазе та двовласна имања. Ове општине ће све декларације, пошто их контролишу у погледу тачности података, предати својим надлежним властима ради провере и потврде података односећих се на оптерећења на појединим имањима (стварна права и дугујуће порезе). Ове власти ће ставити своју оверу на одређеним местима у декларацијама и потом их истим путем вратити.

Ове провере треба да се изврше у року од 30 дана од дана пријема декларација у суседној држави.

Члан 24.

На основу података у тако провереним декларацијама, општине састављају у по три примерка азбучне спискове, одвојено за југословенске, а одвојено за бугарске двовласнике (види прилог број 3).

Један примерак азбучних спискова и декларација општинске власти достављају својим реонским комисијама; један примерак истих чувају у својој архиви, а један примерак достављају надлежним општинама друге државе ради предаје њиховим реонским комисијама.

Члан 25.

На основу протоколарних изјава, поднетих општинама за добровољно извршене размене и купо-продаје двовласних имања, општинске власти спремиће засебно азбучне спискове у два примерка по прилогу број 3; један примерак истих остаје у општинској архиви, а један ће се предати надлежној реонској комисији.

Члан 26.

Свака посебна реонска комисија мора да има за свој реон списак државних имања налазећих се у близини двовласних имања која се ликвидирају.

Члан 27.

Председници посебних реонских комисија једне и друге државе међусобним споразумом утврдиће дан и место састанка за заједнички рад мешовитих реонских комисија. Место састанка треба да буде у седишту оне општине с једне или с друге стране границе, од које ће се почети са радом. О овоме ће председници обавестити све своје чланове и све председнике и кметове дотичних општина, и наредиће да о томе буду обавештени и двовласници, како би на позив могли предстати комисији.

Члан 28.

Сва преписка за посебне реонске комисије у овом одвојеном поступку, упућиваће се на адресу њихових председника.

Члан 29.

Сви припремни радови посебних реонских комисија треба да буду свршени до краја месеца априла.

Б. — *Заједнички поступак мешовитих реонских комисија.*

Члан 30.

На првом састанку мешовитих реонских комисија измењаће се пуномоћја и утврдиће се ред наизменичног председавања седницама.

Члан 31.

Протоколи мешовитих реонских комисија водиће се у по два примерка на оба језика (за сваку посебну комисију по један примерак на оба језика) и потписиваће их сви председници, чланови и секретари. Заинтересованим општинама даваће се оверени преписи.

Члан 32.

Мешовите реонске комисије обављаће свој посао по општинама свога реона с једне и с друге стране границе.

Ако би се показало као корисно, да једна општина буде пребачена у надлежност суседне мешовите реонске комисије, то ће се учинити споразумно међу комисијама.

Члан 33.

Мешовите реонске комисије доносе своје решење већином гласова. У случају поделе гласова спорна питања достављају се на одлуку Централној мешовитој комисији.

Члан 34.

Мешовите реонске комисије на првом месту узеће у рад оне добровољне споразуме о ликвидацији двовласних имања, који нису окончани пред

судским властима. После провере правних доказа о праву сопствености на имањима, означеним у протоколарним изјавама двовласника, мешовите реонске комисије озваничиће горње споразуме уписивањем у своје протоколе.

Члан 35.

По извршењу посла из члана 34. комисије ће позвати све двовласнике и једне и друге државе, који дотле нису добровољним споразумом извршили ликвидацију својих двовласних имања, да то сада учине пред самом комисијом и помоћи ће им да дођу до потребног споразума.

Члан 36.

За имања, која и после овога остану неликвидирана (види члан 35.), мешовите реонске комисије ће донети одлуку о начину њиховог ликвидирања, имајући у виду одредбе предвиђене овом Конвенцијом.

Члан 37.

Своја решења о начину ликвидирања сваког двовласног имања мешовите реонске комисије уписују у горе поменуте протоколе. У тим протоколима свако размењено имање мора се подробно описати у погледу места, врсте, величине и суседства, као и у декларацијама. Изводи из тих протокола предају се сваком заинтересованом двовласнику.

Члан 38.

Сваки двовласник, који не би био задовољан одлуком комисије, има право жалбе у року од 15 дана Централној мешовитој комисији. Овај рок за жалбу почиње тећи од дана предаје извода протокола. Датум предаје решења утврдиће се на основу реверса.

У својој жалби двовласник мора изложити разлоге због којих је незадовољан донетом одлуком и уједно на који начин жели да буде задовољен.

Жалбе на решења упућују се Централној мешовитој комисији преко надлежне реонске комисије. Она их доставља, заједно са свима потребним документима, Централној комисији на даље разматрање и решење.

Члан 39.

Решења, на која не буду биле поднете жалбе у одређеном року, постају извршним.

Члан 40.

Чим мешовите реонске комисије заврше рад, доставиће своје протоколе Централној мешовитој комисији.

Члан 41.

Мешовите реонске комисије свој рад на ликвидацији двовласних имања имају завршити у року од две године, рачунајући од дана ступања на снагу ове Конвенције.

В. — *Послужак Централне Мешовиће Комисије.*

Члан 42.

Поједине делегације Централне мешовите комисије биће назначене од стране двеју Влада истовремено са назначењем посебних реонских комисија.

Дан и место састанка Централне мешовите комисије утврдиће обе Владе споразумно, а у смислу одредбе члана 20.

Члан 43.

Протоколи Централне мешовите комисије водиће се на оба језика.

Члан 44.

За разматрање и решавање спорних питања, која би се појавила у мешовитим реонским комисијама, као и евентуалних жалби двовласника на решења тих комисија, Централна мешовита комисија може да врши извиђања на самом терену с једне или с друге стране границе. Она може да измени или да одобри ожалбена решења мешовитих реонских комисија.

Члан 45.

Централна Мешовита Комисија доноси своје одлуке већином гласова. У случају поделе гласова нерешени предмети достављају се на одлуку двојици касационих судија назначених од респективних Влада. Сваки од поменутих судија коначно решава по половину горњих предмета, које коцком одређује Централна мешовита комисија. Решене предмете судије враћају Централној мешовитој комисији на даљу надлежност у смислу члана 46.

Члан 46.

По завршеном послу Централна мешовита комисија доставиће све протоколе респективним Владама, које ће их упутити надлежним судовима ради издавања двовласницима докумената о сопствености.

Члан 47.

Свој рад Централна мешовита комисија има завршити најдаље шест месеци по свршетку рада мешовитих реонских комисија.

V. Опште одредбе.

Члан 48.

Две Владе нотифицираће једна другој имена лица, које сачињавају посебне реонске комисије и Централну мешовиту комисију. Исто тако ће обавестити и односне пограничне власти.

Члан 49.

Општинске власти двеју држава, ради обављања послова који су им додељени одредбама ове Конвенције, водиће преписку непосредно путем курира.

Члан 50.

Председници посебних реонских комисија једне и друге државе општиће непосредно.

Члан 51.

Сви акти двовласника обеју држава, који буду чињени у циљу извршења ликвидације двовласних имања, као на пример протокарне изјаве о добровољним споразумима за размену или купо-продају двовласних имања, декларације, провере оптерећења на двовласним имањима, издавање докумената о праву сопствености и т. д., ослобођавају се у обема земљама свих такса и дажбина.

Члан 52.

Протоколи мешовитих реонских комисија и централне мешовите комисије, који садрже коначне одлуке, служе као правни основ за обе државе за издавање двовласницима докумената о праву сопствености, а сходно унутрашњем законодавству сваке државе.

Члан 53.

Сва стварна права, која постоје на појединим ликвидираним имањима, биће пренета на она нова имања, која буду додељена двовласницима на место ликвидираних.

Надлежне судске власти извршиће, по званичној дужности, уписивање тих стварних права у односне књиге.

Члан 54.

Приликом ликвидирања имања сваки двовласник дужан је измирити дугујућу порезу на дстично имање.

У случају немогућности исплате, која се има констатовати од стране мешовитих реонских комисија, дугујућу порезу исплатиће обрачуном две државе, а оне ће доцније ову наплатити од двовласника на начин, који нађу за најпогоднији.

Члан 55.

Ова конвенција ступа на снагу на дан измене ратификација.

Измена ратификација извршиће се у Београду.

У ПОТВРДУ ЧЕГА Пуномоћници су потписали ову Конвенцију и ставили своје печате.

ЗАКЉУЧЕНО у Софији и састављено у по два равногласна примерка на српско-хрватском и бугарском језику.

Дана 14 месеца фебруара хиљаду девет стотина тридесете године.

А. Буровъ, с. р.

Љ. Нешић, с. р.

И. Разсукановъ, с. р.

Др. Мир. С. Јанковић, с. р.

ЦИРКУЛАР.

Ради олакшања добровољне размене двовласничких имања обе делегације препоручују својим владама да издаду надлежним пограничним властима следећа наређења.

„Пошто је југословенско-бугарска мешовита комисија закључила да ће по интерес двовласника дуж целе југословенско-бугарске границе најбоље и најкорисније бити, ако они сами, пре састанка нарочитих мешовитих реонских комисија за ликвидацију двовласничких имања, приступе ликвидацији таквих њихових имања путем добровољне размене или на други за њих најпогоднији начин, и како су респективне владе са своје стране усвојиле горњи закључак, то се, преко надлежних власти, има двовласницима објавити горња одлука и следеће:

1.) да сваки двовласник с једне стране може слободно са двовласником с друге стране извршити добровољним споразумом размену својих имања. У случају неједнаке вредности имања, њихова се размена може извршити уз извесну новчану доплату. Та би доплата била гарантирана заинтересованом једним стварним правом на имању његовог саговорача. Ово стварно право мора се уписати у односне књиге, на основу протоколарних изјава датих код надлежних власти у смислу тач. 3 (види образац А).

2.) да сваки двовласник може своје двовласно имање и продати, но само неком двовласнику с друге стране и под условом да за тако добивени новац купи друго имање у близини на сопственој територији (види образац Б).

3.) да су двовласници дужни да својој надлежној општинској власти даду протоколарну изјаву о постигнутом споразуму, коју ће потписати обе стране. Ове протоколарне изјаве чиниће се на нарочитим обрасцима (прилог А. и Б.) и имају бити састављене у пет равногласних примерака, од којих по један узимају заинтересоване стране, један остаје општинској архиви, један ће општинска власт доставити својој надлежној реонској комисији чим ова буде била образложена, а један ће општинска власт оверити и без одлагања доставити надлежној општини на суседној територији у чијем се атару налази имање дотичног двовласника.

4.) да је саветно, да двовласници који на напред изложене начине желе ликвидирати своја двовласна имања, учине то пре састанка мешовитих реонских комисија за ликвидацију двовласних имања које ће се састати у месецу мају.

5.) да ће надлежне власти чинити све могуће олакшице свима двовласницима који овако желе ликвидирати своја двовласна имања и то, како у погледу преласка границе ради међусобног договора са двовласницима с друге стране и евентуалног разгледања имања, тако и у погледу испуњавања формалности означених у тач. 3.

б.) постигнути споразуми у смислу тач. 1 и 2. између двовласника, који нису већ окончани пред судским властима, уписиваће се доцније у протоколе, мешовите реонске комисије. На основу оверене копије тога протокола, издаваће се двовласницима од стране надлежних судских власти документ о сопствености.

У вези са овим потребно је наредити:

А. Свима надлежним пограничним властима:

да двовласницима како једне тако и друге стране који ради постигнућа потребних споразума за размену и продају свога имања желе отићи у суседну државу, олакшају прелазак границе. Овај прелазак границе вршиће се са двовласничком пролазницом на којој ће, за случај да је коме двовласнику потребан боравак дужи од једног дана, надлежна општинска власт ставити потребно одобрење. Али ни у ком случају не може се одобрити боравак дужи од три дана. Прелазак ће се допуштати само појединцима или мањим групама, али онда наизменично.

Б. Среским (околијским) начелницима:

а) да општинским властима издаду најстрожија наређења, да су дужне да двовласницима у њиховом послу око ликвидирања двовласних имања, као и међусобног споразумевања и уговарања, најсвесрдније помогну и олакшају им испуњавање напред предвиђених формалности;

б) да се старају и лично контролишу да не буде сметања и одуговлачења приликом свршавања потребних формалности;

в) да нареде општинским властима да им подносе месечне извештаје о свима постигнутим споразумима међу двовласницима. Срески (околијски) начелници достављаће те извештаје преко своје више власти, респективним владама;

г) да нареде свима општинским властима, да још од сада приступе прикупљању података о двовласницима и њиховим двовласним имањима и то како југословенским тако и бугарским. Ти податци имају бити сређени по азбучним списковима са следећим рубрикама: 1.) текући број; 2.) презиме и име двовласника; 3.) место становања; 4.) општина на бугарској страни у којој има свога двовласног имања, и обрнуто за бугарске двовласнике означити општину на југословенској страни у којој они имају својих двовласних имања; 5.) величину имања по врсти: њиве, ливаде и т. д.; 6.) тачно место где се налази имање са означањем суседа; 7.) да ли је плаћена пореза или није; за које године није плаћена и у ком износу; 8.) евентуалне напомене.

Спискови југословенских и бугарских двовласника имају бити посебно сачињени“.

Рађено у Суду општине
на дан
у

Протоколарна изјава

Претстаде овоме Суду

земљорадник из

среза, па

изјави:

своје непокретно имање
величине хектара, налазеће се у месту
званом „“
у атару општине

. околије на
бугарској територији, а које се граничи, и то;
.
.
.

добровољним споразумом разменио сам са непокретним имањем¹⁾

. сопственошћу²⁾

. из

. општине

среза, а које се налази

на југословенској територији на месту званом

. у атару општине

. среза

и граничи се и то:

.

.

(и обавезујем се да му доплатим суму од

. као разлику вредности

имања, с тим да му одобравам да се ова до-

платна сума обезбеди стварним правом на

моме имању).

¹⁾ Овде ваља дати тачан опис имања по врсти напр. воћњак, башта, њива, шума и т. д. на коме се месту налази (напр.: „у гају“ на „поповом гумну“) са назначењем тачних граница и имена суседа до чијих се имања налази описано имање.

²⁾ Овде ваља дати тачан опис имања по врсти као и горе и ставити име и презиме његовог сопственика, место одакле је и општину.

На горње поменутом имању не постоје никакви терети.

На горе поменутом имању постоје следећи терети:

За горње имање сву дужну порезу до данас потпуно сам исплатио.

За горње имање порез нисам платио за годину у суми

Предња ми је изјава у целини прочитана и у свему је признајем за своју, што потврђујем и својим потписом.

(Потпис) 3)

Затим престаде
земљорадник из
среза, па
изјави:

У свему потврђујем као тачну предњу изјаву земљорадника из општине, среза и са своје стране изјављујем, да сам са напред именованим извршио добровољним споразумом размену описаног у његовој изјави имања, налазећег се на југословенској територији, за његово имање које се налази на бугарској територији, а које је такође описано у његовој предњој изјави.

Имање сам примио чисто без икаквих терета.

Имање сам примио са свима горе означеним теретима.

Ова моја изјава прочитана ми је од речи до речи и у свему је признајем за своју, што потврђујем и својим потписом.

Потпис) 3)

Горње изјаве и потписе земљорадника из
. и земљорадника из
Суд општине оверава по званичној дужности.

Број, датум и место.

(Печат)

Председник Суда или Кмет,

Деловођа-Писар,

3) Ако није писмен треба да учини ову своју изјаву пред два способна сведока који ће је својим потписима одоствојерити.

Рађено у Суду Општине
на дан 193 . године
у

Протоколарна изјава

Претстаде овоме Суду . . .

земљорадник из
среза па
изјави:

своје непокретно имање величине
. хектара, налазеће се у месту
званом „“, атара
општине околије
., на бугарској територији, а које
се имање граничи и то:
.
.
.
продао сам за суму од динара-лева
Н. Н-у, земљораднику из,
околије на бугарској
територији.

На овом продатом имању нема никаквих
терета.

На овом имању постоје следећи терети:
.

За ово продато имање исплатио сам сву
дужну порезу до данас.

За ово имање порезу нисам платио за
. године-у, у суми од лева.

Продајну своту сам у целости примио.

Од продајне своте примио сам
дин.-лева, а за остатак сам споразуман да ми
се обезбеди стварним правом на имању куп-
чевом.

Ова ми је изјава од речи до речи про-
читана и у свему је за своју признајем.

(Потпис)

1) Ове реченице које нису потребне морају се прецртати.

Затим претстаде
земљорадник из
општине
околије, па изјави:

Овим потврђујем да сам од
земљорадника из
среза заиста купио у ње-
говој горњој изјави означено имање за суму
од динара-лева, коју сам му
суму у целости исплатио — од које сам своте
исплатио
дин.-лева. Именованоме одобравам за наплату
продајне своте — остатка продајне своте
обезбеду стварним правом на продатом ми
имању.

Имање примам чисто без икаквих терета.
Имање примам са свима горе означеним
теретима.

Ова моја изјава прочитана ми је од речи
до речи и у свему је признајем за своју.

(Потпис)

Предње изјаве и потписе земљорадника
из и земљорадника из
Суд Општине оверава по званичној дужности.

Број, датум и место,

Деловођа-писар,

(Печат)

Председник Суда или Кмет,

ДЕКЛАРАЦИЈА

[illegible]

Общински Кмет:
Секретарь бирникъ:

Върху имотитѣ означени въ тая декларация не тежатъ никакви вещи права
тежатъ следнитѣ вещи права:

№..... (дата) (Печатъ) (Подписъ).....

За имотитѣ означени въ тая декларация и записани въ данъчната партидна
книга подъ №..... сж заплатени всички данъци до днесъ
не сж заплатени данъцитѣ за следнитѣ години:

..... които възлизатъ на обща сума лева

№..... (дата) (Печатъ) Данъченъ началникъ:.....

Уѣйствиа за попълнаване Декларације:

1.) На овом мѣстѣ исписаше се шекући број из азбучног списка, под којим у исти
буде уписан декларант.

2.) У овом сѣдѣнѣ декларантѣ ће уписати сва своја имања по врстама и по
следећим редом: Њиве, воћњаци, виноградѣ, баште, ливаде, пашњаци, шуме, барице. За
сваки колад имања имају се даћи посебни подаци.

3.) Величина имања ће се означити цифром у хектарима, односно аима.

4.) Мѣсто где се имање налази, означаће се изразом, који је уобичајен и ошће
познат у дошћном крају. На пр. у „гају“, код „кладенца“, и ш. д.

5.) Границе имања ће се означити на следећи начин: са севера до имања Н. Н.;
са истока до ливаде Н. Н.; са југа до имања Н. Н. и са запада до винограда Н. Н-а.

6.) У овој рубрици декларантѣ ће означити све шетѣ, које постоје на његовим
имањима и по њихову врсту, величину, као и за чији рачун постоји, на пример интабу-
лација, или прибелешка, и шд. за суму од 1000 лева, за рачун Бугарске Земљоделске
Банке и ш. д.

7.) Декларантѣ ће означити докуменѣ, на основу којих доказује своје право
сојствѣности, а тако исто и време од када је постоа сојствѣником имања.

8.) На овоме мѣстѣ ставиће своју пошврду онај ошћински суд, коме је декла-
рација поднета.

9.) Овде ће ставити своју пошврду она ошћина на бугарској шетѣиорији, у чијем
се ашару налази имање декларантѣво.

Важна напомена: а) Ако би декларант имао свог двовласног имања
у две или више општина на бугарској територији, онда он мора за сваку
општину одвојено поднети своју декларацију.

б) Ако би декларант имао толико имања, да их сва не би могао побро-
јати у једној декларацији, онда ће он набрајање својих имања наставити на
другим декларацијама, назначујући бројем, више речи „декларација“, која је
по реду. На пр. 2, 3, 4 и т. д.

ПОТВРДА

Суд општине , примио је од
Г. , из
посебних равногласних декларација, које је завео у свој деловодни протокол
под Бр.

..... 1930 године

у

Претседник општине,

(печат)

Деловођа-писар,

.....

Срез.....

Општина.....

АЗБУЧНИ СПИСАК ДВОВЛАСНИКА

који имају двовласних имања на бугарској територији у атару општине.....
....., околије

Састављен на основи приложених двовласничких декларација.

Текући број	Број из деловног протокола, под којим је декларација заведена у општини	Презиме и име двовласника	Место његовог сталног живљења	Напомена

Бр.

..... 1930 г.

.....

Оверава:

(печат)

Претседник,

.....

Деловођа-писар,

.....

§ 2.

Овај закон ступа у живот и добија обавезну силу пошто се испуне одредбе члана 55 поменуте конвенције, а по обнародовању у „Службеним Новинама“.

Препоручујемо Нашем Министру правде да овај Закон обнародује, Нашем Министру унутрашњих послова, — Претседнику Министарског савета, Нашем Министру иностраних послова, Нашем Министру финансија, да се о његовом извршењу старају, властима заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се поковавају.

27 марта 1929 године
у Београду.

АЛЕКСАНДАР с. р.

Претседник Министарског Савета,
Министар Унутрашњих послова,
Почасни ађутант Њ. В. Краља,
Дивизијски Ђенерал,
Пет. Живковић с. р.

Претседник Министарског савета,
Министар унутрашњих послова,
Почасни ађутант Њ. В. Краља,
Дивизијски Ђенерал,
Пет. Живковић с. р.

Видео и ставио Државни печат,
Чувар Државног печата,
Министар правде,
Д-р М. Сршкић с. р.

Заступник
Министра иностраних послова,
Министар без портфеља,
Д-р Н. Кумануди с. р.

Министар правде,
Д-р М. Сршкић с. р.

Министар финансија,
Д-р С. Шверљуга с. р.

(М. П.)

Размена ратификационих инструмената извршена је у Београду 31 марта 1930 године.

Из Канцеларије Министарства Иностраних Послова.

(Овај Закон обнародован је у „Службеним новинама“ бр. 72-XXVI од 29 марта 1930 год. у Београду).

